

Ἡμέτερε ἐν Χριστῷ ἀδελφεὲ Κύριε
Ἀλέξανδρε Δεσποτόπουλε.

Ἐνταῦθα.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀποδεξάμενοι τὴν προσφοράν τοῦ Πανηγυρικοῦ ὑμῶν Λόγου, ὃν εἰς τὴν 25 λήγοντος ἐξεφωνήσατε ἐν τῇ Ἡμετέρα Μονῇ, οὐ μόνον ἐπαξίως ἐξετιμήσαμεν τὰς ὁποίας πρώτην φοράν ἀπὸ στόματός Σας ἠκούσαμεν κρίσεις καὶ σκέψεις περὶ τοῦ Ἱεροῦ Καταγωγείου τῆς Λαύρας, ἀλλὰ καὶ εἰς Εἰδικὸν φυλλάδιον θελομεν διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσει καὶ τηρήσει αὐτὸν ἐν τῷ Ταμείῳ τῆς Μονῆς, δαπάναις αὐτῆς, ἅμα μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἐφετεινῶν εἰσοδημάτων Της Δεξασθε τὰς εὐλογίας ἡμῶν, συναυθεντίας διὰ τῶν εὐχῶν τῆς Μονῆς· εἴθε ἡ χάρις τῆς Θεοτόκου διασώζοι ὑμᾶς ἑσαεὶ.

Ἐν Καλαβρύταις τῆς 30 Μαρτίου 1861.

ὑποσημειούμεθα αἱ εὐχέται Σας.

Ὁ Ἡγούμενος
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΔΗΣ.

Οἱ Σύμβουλοι

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΨΜΑΝΤΟΣ.
ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ.

1861

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΛΟΓΙΑΡΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821,

ΠΑΡ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ Τῇ ΔΕΞΑΙ ΔΑΥΡΑΙ.

Τῷ Πανιερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀκαρναντίας καὶ Αἰτωλίας
Κυρίῳ Κυρίῳ ΘΕΟΦΙΛῶ ἀνατίθην ὁ Πανηγυριστὴς
σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης ἕρεκερ, Ἱεροδιακόνῳ ἄλλοτε
παρά τῳ ἀειμνήστῳ Π. Πατρῶν Γερμανῶ.

ΕΝ ταῖς φοβεραῖς παραμοναῖς τῆς 25^{ης} Μαρτίου 1821 ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ μυστικισμοῦ τῆς πρωτοτύπου Ἀχαικῆς Συνελεύσεως, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἅγιον Πατρικῆ μου οἰκίᾳ συνεκρότουσιν οἱ ἐταιρισταὶ τῆς Πελοποννήσου πρὸς λύσιν τῶν τεθέντων πέντε κεφαλαιωδῶν ζητημάτων παρὰ τοῦ διευθύναντος αὐτὴν αἰοδήμου Ἱεράρχου Γερμανοῦ, δεχθεὶς παρ' αὐτοῦ τὸ μυστήριον τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος δι' ἑνὸς μεγάλου ὀνόματος ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων, Ἀχαιοὺς Ἰθαγενεῖς, καὶ ἐξ ἀποστολῆς τοῦ ἐπαγγέλματός μου τυγχάνων νὰ ἔχω μέρος εἰς τὴν παρούσῃν ὁμήγυριν, ἀκούσας τοῦ προστάγματος αὐτῆς « Τὶς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ τὰ πενήτηκοντα ἔτη γεγονότων » ἔρχομαι ἐπ' ἀδείᾳ τῆς ἐπὶ τοῦ βήματος τούτου, διὰ νὰ ἐκπληρώσω καθήκον πολλοπλοῦν, ἐφ' ὅσον δυνάμεις ἀ-